

Добры дзень, нашы маленькія дзебры!
Лішучь вам вясаваньца рознаўзроста-
вай група Грэмьскага дзіцячага сада-
базавай школы Маладзечанскага раёна.

Нам вельмі хочацца пасябраваць з дзецька-
мі з іншага сада, даведаньца, як яны
жывуць, чым займаюцца. Таму мы са
сваім вясаваньцам Святланай Антонаймай
варащамі напісалі вам пісьмо і раска-
завь пра наша тавы і дзіцячым садзе.
Вельмі хочацца каб вы наш тавы
напісалі адказ на наша пісьмо.

Нам дзіцячы садок знаходзіцца ў агра-
гарадку Грэмьска Маладзечанскага раёна. Тут
ёсьць адна рознаўзроставаа група, якую на-
ведвалюць 11 дзяцей, з іх з дзедучымі і 8 хлоп-
чакіў.

У групахі пакоі разьмешчана шмат раз-
настайнаа куткоў: „Магазін“, „Вяршыня“, „Ба-
льніца“, „Кухня“, „Тарат“, „Беларускі куток“,
„Куток вяселі“, „Бібліятэка“ і іншая. У
востыбюлі дзіцячага сада створана атна-
вугалок „Беларуская хатка“, дзе сабраны
прадмета беларускіх народнаа прахасоў з
шмат саломы, лавы, лёну, вясаванкі. Нам
вельмі цікава наведвалю гэтае месца. Нам мы
знаёміліся з прадметамі дзедучым, чулем у
беларускія народнаа сьпеўні.

Дзеткі ў нашай групе рознаа ўзросту, ад

трок да шасці годоў. Але гэта не перашкаджае нам сабраваць. Старэйшыя дзеці заўсёда клапоцяцца аб меншых сабрах, дапамагаюць ім у час працы, на замятках, пасля сну. Нам вельмі падабаецца наш садок. Тут на замятках мя даведваюцца шмат новага, цікавага, нас смачна кормяць у сталовай, вучаць сабраваць.

А сёння нам хочацца сказаць вам пра экскурсію па вёсцы Граніча, пра нашу малую Радзіму.

Наша вёска Граніча размешчана ў прыгожым месцы: вакол вёскі хваёвыя і змешаная ляс. Нядалека працякае адзін з прытокаў ракі Уграшкі. Вёска мае 4 вуліцы: Мінская, Маладзёжская, Садовая, Лядзеная. Самая старая вуліца Мінская, а самая маладая - Садовая.

Ад нашага вяхавальніка ў час экскурсіі мя даведаліся, што вёска Граніча ўспамінаецца ў 16 стагоддзі, як сяло ў Мінскім ваяводства Вялікага княства Літоўскага. Назамі, што вёску так называлі, бо ў гэтым сале жыву вядомыя селянін Граніч (Гран (рач.) - зернятка). Ён мя ў вельмі добра мям, да яго ввозілі мамай верне селяне в усёй ваколіцы. Герман у вёсцы была пабудавана Мінская вуліца. Дарога па вуліцы спачатку была пакрыта не асфальтам, а воландзена каменнем, якое называлася "брук". У на гэтай дарозе людзі ездзілі не на машынах,

а на конях, запряжених у паровки. Далек
на вулиці у асфальтованій доріжці. У вісній
вільні мають пасічничку біля будинку.

У адміністративній нашій землі і трагічна вій-
на. Ми наведемо пам'ятки, які устатковані вої-
нам червоноармійцям, што загинули у боях з
польськими військами. А якщо побачимо намі пам'я-
тника, які устатковані у знак пам'яті аб
96 земляках, які загинули у час Великої Азій-
ної війни.

Після війни наша віска стала будівель-
на і промислова. Парки на вулицях парку-
ють асфальтом, побудована пошта, школа
з нашим садком. У вісній є ще 2 магазини,
де можна набрати все потрібна товари,
таксама працюють фельдшерська - акушерські
пункти, бібліотека.

У Граничній будинку нові дами, тут
був кінопроектор просте веселі жонгли.
Тета наша віска, наші краї, мама ма-
ма Радзіма.

Після того сабра, разом з піснями, ми
вислали вам малюнки в уривках з
нашої екскурсії. Коли маска, магія
це нам про свої жонгли у васали саду,
про цікаві події. З невдачею бу-
дзем чакель ад вас пісню.

Важко розмаїєроставай ерута.

